

at sidde og forske i dét, og at det er akademisk frihed.

Den overordnede bestyrelse skal jo kun bestemme overordnet, at nu vil man satse noget mere på nogle ting, og så vil der være nogle andre ting, som man vil satse mindre på. Der vil jo hele tiden ske en omprioritering, men det er jo meget overordnet, det er jo ikke forskningsstrategi; det er jo noget af det, man skal sidde med i de enkelte institutter; det vil den bestyrelse jo aldrig nogen sinde komme til at beskæftige sig med. Det er jo satsninger: Hvem skal vi f.eks. lave strategiske alliancer med? Skal vi udbygge nogle lokaler i det område, eller skal vi satse på noget andet? Det er noget meget mere overordnet.

Jeg vil godt lige høre: Er akademisk frihed noget med, at alle til evig tid skal sidde med det samme?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Jesper Langballe, men jeg understreger altså, at jeg agter at overholde Folketingets forretningsordens regler, og det vil sige, at der ikke må stilles støttespørgsmål. Det skal være et spørgsmål, som ikke er camoufleret, og direkte til hr. Morten Homann. (*Hanne Severinsen*: Det var ikke et støttespørgsmål.) ... Nej, det var sandelig ikke sagt til fru Hanne Severinsen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne således belært spørge hr. Morten Homann, om hr. Morten Homann ikke kan huske fra de år, der er gået, de sidste årtier, nogle forskere, som virkelig ragede op, sådan nogle fyrtårne, som vi alle sammen kendte navnene på, fordi det var nogle, der ikke bare sad og forskede videre, trådte videre i de spor, andre havde trådt, men som vandt nyt land ind, og om hr. Morten Homann kunne prøve at foretage en sammenligning mellem den betydning, sådanne mennesker bør have for deres eget universitet, med hensyn til i hvilken retning forskningen går, eller om det skulle være sådan en overordnet bestyrelse. Hvor vinder forskningen nyt land? Vinder den nyt land gennem de forskere, der er originale og tænksomme, eller gennem bestyrelser, der laver overordnede strategier?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det var helt klart på kanten, og det bliver ikke accepteret fremover.

Så er det hr. Morten Homann for at svare, og så vidt jeg kan høre, er det fru Hanne Severinsen, der skal svares.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil sådan set kunne svare på begge spørgsmål i samme svar, tror jeg.

Nej, det har ikke været tanken nogen sinde for noget universitet, at man skulle tage et øjebliksbillede, og så skulle folk fortsætte med at gøre det samme.

Hvis fru Hanne Severinsen besøgte universiteterne, ville hun givetvis også have opdaget, at der har været en ganske rivende udvikling på universiteterne, og at universiteterne – også de danske universiteter – er ganske godt med fremme med hensyn til at udvikle nye forskningsområder. Så det her billede af, at alternativet til den reform, der er fremsat forslag om her, skulle være, at så stod alting stille, har jeg meget svært ved at genkende.

Jeg vil sige, at hvis man skal have en forståelse for, hvad forskning er for noget, så bliver man nødt til at anerkende, at forskning er en proces, som er umulig at planlægge. Man kan godt diskutere, og man kan godt lægge en strategi for, hvilken vej den skal bevæge sig, men man kan ikke planlægge forskning, og hvis vi skal nå nogle virkelig store skridt fremad i vores forskning, og det gælder, uanset hvilken ende af forskningen vi beskæftiger os med, så bliver man nødt til at give friheden til, at nogen kan få de skæve ideer, så bliver man nødt til at give friheden til, at der kan prøves nogle nye ideer af. Ellers var vi aldrig nået til det punkt, vi er nået til i dag.

Hvis ikke man giver den frihed, hvis ikke man giver den frihed til, at der kan trædes uden for de fasttrådte stier, så er jeg bange for, at forskningen gror fast, og jeg tror, det er den sti, man desværre er begyndt at bevæge sig ind på med det foreliggende forslag.

Kl. 12.30

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Hanne Severinsen. Og jeg vil lige gøre opmærksom på, at fru Hanne Severinsen ikke har mulighed for at svare hr. Jesper Langballe her, og det er altså derfor, vi må overholde reglerne for ikke at lave skævfordeling.

Det er fru Hanne Severinsen til et spørgsmål til hr. Morten Homann.